

פרשת בוא – חשיבות השימוש בתאריך עברי

על חודש ניסן נאמר בפרשה: "ראשון הוא לכם לחודשי השנה" (יב ב) כשמונים את החודשים, לפי התאריך העברי, חודש ניסן הוא הראשון.

כתב המהר"ם שיק (יו"ד קעא) שמי שמשתמש בתאריך לועזי עובר איסור מהתורה של "בחוקותיהם לא תלכו" (ויקרא יח ג).

לדעת הרב עובדיה יוסף בספרו יביע אומר (ח"ג יו"ד ט) אין בכתיבת תאריך לועזי איסור של "בחוקותיהם לא תלכו", כי מי שכותב את התאריך הלועזי, לא מודע לכך שהגויים רואים בשם התאריך כבוד לדתם, אבל למרות שאין איסור בכתיבת התאריך הלועזי, יש בכתיבתו מניעת קידוש השם.

הרב ולדינברג כתב בספרו "ציץ אליעזר" שאחרי כתיבת התאריך הלועזי יש לכתוב 'למספרם', שבזה הכותב מודיע שכתבת התאריך הלועזי הוא רק בגלל מנהג המדינה. והוסיף הרב ולדינברג שיש לכתוב את התאריך העברי לפני התאריך הלועזי ובכך להראות שהתאריך העברי הוא העיקרי והתאריך הלועזי טפל לו.

לדעת החתם סופר (דרשות ח"א) יש בשימוש בתאריך העברי הודאה שהקב"ה ברא את העולם, שהרי אנו מונים לבריאת העולם. והוסיף החתם סופר: ובכך להודיע ולהכריז קבל עם ועדה, שארץ ישראל ניתנה לנו מידי הבורא מתנת עולמים, ולא יוכלו אומות העולם לטעון עליה חזקה ובעלות.

העולה מכאן שראוי להשתמש בתאריך העברי, ובכך לפרסם את אמונתנו בקב"ה כבורא העולם, ולחזק את אחיזתנו בארץ ישראל.

"החודש הזה לכם ראש חודשים" (יב ב) - קידוש החודש היא המצווה הראשונה שעם ישראל נצטווה בה במצרים. הסיבה שהיא נבחרה להיות המצווה הראשונה, ללמד את עם ישראל עד כמה גדול כוחו. שהרי זמנם של כל החגים נקבע על ידי בית הדין שמקדש את החודש, בניגוד לשבת שהיא קבועה ואינה נתונה לקביעת בית הדין. לכן בתפילת העמידה בשבת אנחנו מברכים: ברוך אתה השם מקדש השבת, בלי להזכיר את עם ישראל, ובחגים אנחנו מברכים בתפילת העמידה: ברוך אתה השם מקדש ישראל והזמנים, השם מקדש את ישראל והם מקדשים את הזמנים.

דבר נוסף נלמד ממצוות קידוש החודש. בקידוש לבנה אומרים "דוד מלך ישראל חי וקיים" לרמז בכך שמלכות דוד משולה ללבנה, שאף על פי שיש זמנים שהיא נעלמת, ברור ובטוח שהיא תחזור ותיראה.

ממצוות קידוש החודש למדנו שתמיד אפשר להתחדש ולכן אסור להתייאש.